

modtagelse af akutte patienter, enestuer på sygehusene osv. Vi investerer 25 mia. kr. i bedre fysiske rammer på plejehjem, skoler og daginstitutioner samt i ny teknologi, der giver mere tid til omsorg.

Nogle økonomer kritiserer regeringen for, at planen er for lempelig, at vi gør for lidt for at dæmme op for udgiftsvæksten. Jeg medgiver gerne, at vi går lige til stregen, men ikke over den.

Og så gør vi noget, som er helt afgørende. Vi bekymrer os om, hvor alle de mange hænder og hjerner skal komme fra – til både den offentlige sektor og den private. Vi kan jo love nok så mange sengepladser, men det nytter ingenting, hvis der ikke er sygeplejersker og læger til patienterne. Vi kan jo love nok så mange nye sygehuse og renoverede skoler, men det nytter ikke noget, hvis der ikke er bygningsarbejdere og ingeniører til at opføre dem.

Kl. 10:17

Gode hoveder og flittige hænder er fundamentet. Vi kan afsætte nok så mange penge til offentlig service, men det nytter ingenting, hvis der ikke er nogen til at servicere. Vi kan planlægge alle de skatteindtægter, vi vil, men det nytter bare heller ingenting, hvis der ikke er nogen aktivitet i den private sektor, som vi kan beskutte, fordi alle aktiviteter er flyttet ud af landet, og derfor skal vi sikre hænder og hjerner i både den offentlige og den private sektor. Hvis vi kun tiltrækker hænder og hjerner til den private sektor, kan vi ikke levere en ordentlig offentlig service, og hvis vi kun tiltrækker hænder og hjerner til den offentlige sektor, kan vi ikke få de skatteindtægter, som er forudsætningen for et gavmildt velfærdssystem.

Netop i det perspektiv skal man se regeringens og Dansk Folkepartis bud på en skatteomlægning, som letter skatten for de arbejdsomme danskere. Reformen forhøjer grænsen for mellemskatten og øger beskæftigelsesfradraget, og på den måde belønner skattesystemet i højere grad de mennesker, der tager et arbejde. Samtidig forhøjes personfradraget – det gavner alle – og overførselsindkomsterne til pensionister, dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere bliver hævet, så de også får noget ud af det.

Skattereformen og forhøjelsen af overførselsindkomsterne er finansieret fuldt ud. Vi gør det ved at lade energiafgifterne følge inflationen og ved at anvende en planlagt lettelse af arbejdsmarkedsbidraget på en lidt mere målrettet måde.

Jeg synes, alle har grund til at glæde sig over, at regeringen og Dansk Folkeparti gør noget ved den åbenlyst urimelige situation, at det for mange danskere stort set ikke kan betale sig at arbejde. Skattereformen er tilrettelagt på en sådan måde, at den ikke kolliderer med ønsket om større bevillinger til offentlig service. Reformen er netop tilrettelagt sådan, at det såkaldte råderum overhovedet ikke kommer i spil. Ikke én eneste krone bliver anvendt til lavere skatter ud over det, der i forvejen fulgte af gældende regler og love. Råderummet i dansk økonomi bliver alene anvendt til at øge de offentlige udgifter.

Der er måske nogle, der vil undre sig over, at jeg skærer det så meget ud i pap, men det gør jeg såmænd først og fremmest af hensyn til Socialdemokraterne, for det skulle jo nødigt hedde sig, at Socialdemokraterne er lige så dårlige til at gennemskue økonomiske sammenhænge i dag, som de var under Anker Jørgensen. Jeg må nemlig konstatere, at Socialdemokraternes formand, fru Helle Thorning-Schmidt, virker, som om hun slet ikke har opdaget, hvad der foregår. Hun fortsætter ufortrødent i ren papegøjestil under mottoet »Velfærd eller skattelettelse, velfærd eller skattelettelse, velfærd eller skattelettelse«.

Jeg kan blive helt bekymret for, om der er kommet en ridse i fru Helle Thorning-Schmidts cd-rom, men det kan jo også være, at Socialdemokraterne ikke har haft tid til at trykke nye valgplakater, der passer til situationen. Der er nemlig ikke tale om et valg mellem velfærd og skattelettelse. Råderummet bliver helt og aldeles brugt til øgede offentlige udgifter, og ved siden af det rykker vi rundt på nogle af brikkerne i skattesystemet, så det bliver en smule mere fornuftigt.

Jeg vil opfordre Socialdemokraterne til at overveje, om de gider fortælle vælgerne sandheden. Som Huckleberry Finn siger: Når man er i tvivl, så fortæl sandheden. Jeg vil også opfordre Socialdemokraterne til at fremlægge deres eget finanslovsforslag, så vi kan se, hvad de egentlig mener. Det er simpelt hen historisk ringe, at Socialdemokraterne ikke evner at fremlægge deres bud, inden Folketinget førstebehandler regeringens forslag til finanslov. Vi har set uendelig mange eksempler på, at S fører en vent og se-politik, men det her er dog det mest absurde eksempel, og det viser med al tydelighed, at der ikke er noget ordentligt alternativ til denne regering.

Socialdemokraterne må finde ud af, hvilket ben de skal stå på – om det skal være hr. Anker